

متن پرسش

سلام: در کتاب آشتی با خدا فرمودید اگر بدن از لحاظ خوراک و استراحت در جایگاه مطلوبی باشد روح هم آرامش میابد. برداشت من این است که انسان در حالتی به خدا نزدیکتر است که نه زیاد بخورد نه کم، نه زیاد بخوابد نه کم. اما از طرفی در مورد روزه می‌گوییم با کم خوری انصراف نفس از بدن بیشتر می‌شود و به خدا نزدیکتر می‌شویم. من حس می‌کنم در غروب‌های ماه رمضان به جای اینکه به خدا نزدیکتر بشم احساس عصبانیت و به هم ریختگی درونم ایجاد میشه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با این‌همه به مرور نفس، روزه را می‌شناسد و بعد از مدتی که روزه را شناخت آن مشکل حل می‌شود و آرامشی که در دل روزه هست به سراغ انسان می‌آید زیرا در روزه ما از افطارکردن به موقع منصرف نمی‌شویم تا گرفتار کم‌خوری افراطی شویم. موفق باشید